

MINNESBÖCKERNAS VERSER

Carola Ekrem 2002. Lev lycklig, glöm ej mig! – Minnesböckernas historia.

Dagar komma, dagar vara
låt oss alltid vänner vara.

Tre ord till dig
förglöm ej mig.

Låt mig sitta i ditt minne
på en liten liten pinne.

Sol ute sol inne
sol i hjärta sol i sinne.

Var flitig som en myra
så får du aldrig fyra.

Jag är en lustig kurre jag
som skriver på ditt sista blad.

Hamstra kärlek, hamstra lycka
det kan staten inte knycka.

Att många vänner ha
är aldrig riktigt bra
välj därför några få
som du kan lita på.

Rosor är röda
violer är blå
smultron är söta
och du likaså.

När du vid 70, 80 år
uti din byrålåda går
och finner minnesboken.
Tänk blott på lilla token.

Blommorna vissna
och marmorn bryts
men aldrig de band
som av vänskapen knyts.

Bliv en liten stråle
på vår mörka jord
hälsa dem du möter
med en vänligt ord.

Plocka livets rosor
med en varsam hand
minns att även törnen
växa däribland.

Är du alltid lika söt som nu
så blir du nog en prima fru.

Tro och hoppas liten vän
många stjärnor lyser än.
Livet går i kors och tvärs
så går även denna vers.

Mellan blomsterprydda stränder
bäcken sakta slingrar sig
och en sakta viskning sänder
o förglöm dock icke mig.

Må en ängel från det höga
blommor strö i dina spår
och må aldrig från ditt öga
falla någon sorgens tår.

När du bland vänner unga
kringvandrar skogens stig
skall en liten fågel sjunga
en hälsning ifrån mig.

Vid en liten å
står en blomma blå
och hon viskar ömt
har du mig förglömt.

Till minne vill jag skriva
en liten önskan blott
att lycklig må du bliva
i koja eller slott.

Tänk på mig
när loppan biter dig.

Måtte du i eget bo
alltid hava häst och ko
gryta, kittel och kastrull
kaffepannan alltid full.

_____ är en duktig flicka
hon kan både sy och sticka
hon prinsessa bliva kan
om hon får en prins till man.

Var mild där mildhet fordras
men obevekligt hård
då rosorna du ansa
i din egen rosengård.

I barndomens lyckliga dagar
ett minne jag skänker åt dig
ett minnes du vänskapens lagar
då vet du, jag glömmer ej dig.

Vacker som en vallmoros
mjuk som potatismos
må du genom livets valsa
tills du får din gubbe halsa.

En liten stuga med röda knutar
en skara ungar med röda trutar
en liten gubbe så trind och rar
det önskar jag dig på gamla dar.

Mätte i din levnads soppa
lyckans klimpar alltid hoppa.

Du är rosen
jag är törnet
glöm ej vännen
som står i hörnet.

Jag skulle plocka blommor
och binda dig en krans
men marken var så frusen
att inga blommor fanns.

_____ är liten
_____ är snäll
mammans och pappas
guldkaramell.

Du har många till att minnas
många som ock minnes dig
låt ett litet rum dock finnas
i ditt hjärta ock för mig.

Jag önskar dig lycka
skor som ej trycka
ljus när det skymmer
och inga bekymmer.

Lycka lycka överallt
önskar jag dig tusenfalt
uppå åker och på äng
och till sist en trogen vän.

Tänk någon gång
i tiden lång
när detta blad du skådar
hur mången gång
i lek och sång
vi hade roligt båda.

I ungdomens rosiga leende vår
när världen dig tjusar och lockar.
Hav akt på din väg
se till vart du går
se till vilka rosor du plockar.

Att tänka väl om alla
är mycket gott
men tala väl är bättre
än tänka blott.
Dock finnes ett tredje att anbefalla
som glömmes mest
det är att handla väl mot alla
ty det är best.

Nog vet jag vad jag ville vara
en liten blå förgätmigej
fast stum jag skulle dock förklara
hur innerligt jag älskar dig.

